

et ignominie viduitatis sue: et ideo possumus forte mirari cum voces humilitatis christi vel nostre legerimus in aliqua prophetia: et fieri potest ut minus ex eis afficiamur: quia non eo tempore venimus quam ista cum sapore legebantur abundante prospera. Sed rursus si tribulationum abundantiam cogitemus: et in qua ambulemus viam cognoscamus: si tamen in illa ambulamus quam sit angusta et per prosperas atque tribulationes producat ad requiem sempiternam: quamque ipsa que in rebus humanis vocatur felicitas plus sit timenda quam miseria: quoniam quidem miseria plerumque affert ex tribulatione fructum bonum: felicitas autem corrumpit animam perversa securitate: et dat locum diabolo temptatori. Cum ergo cogitauerimus prudenter et certe: sicut psallit hec victima temptationes esse vitam humanam super terram: neminem omnino esse securum: nec debere esse securum: donec ad illam patriam veniat: vix nemo exit amicus: quo nemo admittit iniuriam: etiam nunc in ipsa ecclesie gloria agnoscimus voces tribulationis nostre: et tamen membra christi compage caritatis subdita capiti nostro: et nos in vicem retinentia dicimus de psalmis quod si dixisse inuenerimus martyres que fuerunt ante nos: quia tribulatio est omnibus coram ab initio usque in finem. Tamen istum psalmum quem tractandum suscepimus: et de quo loquimur caritati vestre in nomine domini proposuimus: in grano synapis agnoscamus. Paululum in altitudine oleris et diffusio ramorum: et ab illa gloria ubi aves celi requiescunt: auocemus cogitationem: et hec magnitudo que nos delectat in oleris: quam de paruo surrexit audiamus. Christus enim hic loquitur: si iam scientibus dicimus: christus non solum caput sed et corpus est: ex ipsis vobis agnoscimus. Nam quia christus hic loquitur dubitare oino non permittit. Hic sunt enim expressa verba: que in eius passione completa sunt. Bederunt in escam meam fel: et in siti mea potauerunt me aceto. Quia ista ad litteram impleta sunt: et prorsus quod predicta: sic reddita. Cumque ipse christus dixisset: sitio: pendens in cruce: et ad hoc verbum et acetum in spongia datum esset: quo accepto dixit: Consummatum est: et sic inclinatum capite tradidit spiritum: ostendens ista omnia que predicta sunt in illo fuisse tunc consummata: non licet aliud intelligere. Apertum etiam loquentes de christo: testimonia ex isto psalmo dederunt. Quis autem deuict a sententijs eorum? Aut quis agnus non sequitur arietes? Ergo christus hic loquitur: magisque nobis demonstrandus est ubi eius membra loquantur: et ostendamus quod

totus hic loquitur quam dubitandum quod christus loquat. Titulus psalmi est. In finem per his que commutabunt ipsi David. Hunc commutationem in melius audi. Commutatio enim: vel in deterius est: vel in melius. Adam et Eua in deterius: Qui ex Adam et Eua christo adhererunt: in melius commutati sunt. Sicut enim per unum hominem mors: ita et per unum hominem resurrectio mortuorum. Et sicut in Adam omnes moriuntur: sic et in christo omnes viuificabuntur. Ab eo quod formauit deus mutatus est Adam: si in peius iniquitatis sue: ab eo quod operata est iniquitas mutantur fideles: si in melius per gratiam dei. Ut mutaremur in peius nostra iniquitas fuit: ut mutaremur in melius: non nostra iusticia: sed gratia dei prestat. Quod ergo in peius mutati sumus nobis imputemus: quod in melius commutamus deum laudemus. Pro his ergo iste psalmus: qui commutabunt. Vnde autem ista commutatio facta est: nisi ex passione christi? Pascha ipsum latine transitus interpretatur. Non est enim pascha grecum nomen: sed hebreum. Resonat quidem in greca lingua passionem: quia pascha pati dicitur: sed psalms hebreum eloquium aliud indicat. Pascha transitus commendat. Quod admonuit etiam Jobes euangelista: qui imminente passione cum veniret dominus ad cenam: que commendauit sacrum corporis et sanguis sui ita loquitur. Cum autem venisset hora que transiret iesus de hoc mundo ad patrem: Expressit ergo transitum pasche. Sed nisi ipse transisset hinc ad patrem que propter nos venit: nos transire hinc quomodo possemus: que non propter aliquid leuandum descendimus: sed cecidimus. Ipse autem non cecidit: sed descendit ut eum que ceciderat releuaret. Transitus ergo illius et non hinc ad patrem de hoc mundo ad regnum celorum: de vita mortali ad vitam eternam: de vita terrena ad vitam celestem: de vita corruptibili ad incorruptibilem: de tribulationum perversatione ad perpetuam securitatem. Pro his qui commutabunt psalmi titulus est. Causam igitur commutationis nostre: id est ipsam domini passionem: nostramque in tribulationibus vocem in textu psalmi aduertamus: cognoscamus: congemiscamus: et audiendo: cognoscendo: congemiscendo mutemur: ut impleat in nobis titulus psalmi: Pro his que commutabunt.

Expositio prime partis.

Alluuium me fac deus quoniam intrauerunt aque usque ad animam meam. Branum illud est contemptum modo: quod videtur humiles dare voces. In horto oritur miraturo

mundo oleris magnitudine: cuius oleris semine contemptum est a iudeis. Reuera enim considerate semen synapis minutum fuscum aspernabile presus: ut ibi impleat quod dictum est. Vidimus eum et non habebat spem neque decorem. Aquas autem intrasse usque ad animam suam dicit: quia potuerunt ille turbe quae aquarum nomine significauit hucusque prevalere ut occiderent christum. Preualuerunt ad prementendum: ad tenendum: ad ligandum: ad insultandum: ad colaphizandum: ad conspuendum. Adhuc quousque: usque ad mortem. Ergo introierunt aque usque ad animam meam. Hanc quippe vitam dixit animam suam: quousque illi accedere seuiendo potuerunt. Sed nunquam hoc possent nisi ab ipso premitterentur. Unum ergo aliquid tamquam inuitus patiens sic clamat: nisi quia caput membra sua prefiguratur. Passus est quippe ille quia voluit: martyres vero etiam si noluerit. Petro namque ita pre dixit passionem suam. Quis se nueris inquit alius te pretinget et fert quo tu non vis. Quamquam enim christo inherere cupiamus: mori tamen nolumus: et ideo libenter vel potius patienter patimur: quia alius transit non datur per quem christo cohereamus. Nam si possemus aliter puenire ad christum ad eam vitam eternam quam vellet mori: Naturam quippe nostram: id est pre sortium quoddam anime et corporis et quandam in his duobus familiaritatem pre glutinationis atque copaginis exponens quodam loco apostolus ait: habere nos domum non manufactam eternam in celis: id est immortalitatem pre paratam nobis quam induendi sumus in finem cum resurrexerimus a mortuis: et ait: in quo nolumus: nisi spoliari sed supuestiri: ut absorbeatur mortale a vita. Si fieri posset sic vellemus aut fieri immortales: ut iam veniret ipsa immortalitas: et modo sicut sumus mutaret nos: ut mortale sed nostrum absorberetur a vita: non pro mortem corpus puniret: ut in fine iterum reciperetur. Quis ergo a malis ad bona transseamus: tamen ipse transitus aliquantum amarus est: et huiusmodi quod dederunt domino in passione iudei: habet acre quiddam tolerandum: quo ostendunt qui eum aceto potauerunt. Prefiguratus est et transformatus in se nos ipsos sed ait. Saluum me fac deus quoniam intrauerunt aque usque ad animam meam. Potuerunt quae persecuti sunt etiam decidere: sed amplius quod faciunt non habebunt. Premisit enim exhortationem ipse dominus dicens. Nolite timere eos quae corpus occidunt: et amplius non habent quod faciunt: sed eum timete quae habet pre tatem et corpus et animam occidere in gehennam ignis. Maiore timore minora contem-

nim: et maiore eternitatis cupiditate omnia temporalia fastidimus: Nam si delitiae temporales dulces sunt: et tribulationes temporales amare sunt. Sed quis non bibat tribulationis temporalis poculum: metuens ignem gehennarum: Et quis non preternat dulcedinem seculi: inhians dulcedini vite eterne: Hinc ergo ut libere mur clamemus ne forte in pre sensuram pre sentiam iniquitatis: et vere irreparabiliter sorbeamur. Saluum me fac deus quoniam intrauerunt aque usque ad animam meam. **Infixus sum in limo profundi: et non est substantia.** Quid dicit limus: An ipso quae persecuti sunt? De limo enim factus est homo: sed isti cadendo a iusticia limus pre fundi facti sunt: quibus pre sequentibus et ad iniquitatem trahere cupientibus quos non consenserit de limo suo aurum facit. Adheret enim limus ipsius pre uerti in habitudinem celestem: et socius fieri titulo psalms: pro his qui commutabunt. Isti autem cum limo pre fundi essent huiusmodi illi: id est tenuerunt me: pre ualuerunt mihi: occiderunt me. **Infixus sum in limo pre fundi: et non est substantia.** Quid est substantia? An ego inherendo factus sum non est substantia: Quid est ergo: infixus sum? Nunquam nam sic huiusmodi christus: Aut vero huiusmodi: an non: sicut dictum est in libro Job: Terra tradita est in manus impij: An enim pre corpus infixus est quia teneri potuit: et ipsam crucifixionem habebat: Nisi enim clavis fixus esset: crucifixus non esset. Unum ergo non est substantia: An limus ille non est substantia: Intellegamus ergo si potuerimus quid sit non est substantia: si posuerimus quid sit substantia. Substantia quippe dicitur et diuitiarum: pre quam dicimus habuit substantiam et pre didit substantiam. Sed nunquam hoc putabimus hic dictum esse: et non est substantia: id est non sunt diuitie: quasi modo aliquid de diuitijs ageretur: aut aliquid questio de diuitijs ageretur. An forte quia ille ipse limus paupertas erat: et diuitie non erant nisi quoniam eternitatis pre cipites effecti fuerimus: Tunc sunt enim vere diuitie quoniam nobis nihil deerit. Pre dicit etiam pre huiusmodi ubi intellectum accipi sensus iste ut diceret. **Infixus sum in limo pre fundi: et non est substantia: id est ad paupertatem pueni.** Nam huiusmodi dicit: Pauper et dolens ego sum. Bicit et apostolus. Quoniam propter vos pauper factus est cum esset diues: ut illius inopia vos ditarem. Ergo paupertatem suam volens dominus nobis commendare fortasse dixerit: Non est substantia. Ad summam enim paupertatem puenit quoniam formam sui se induit. Diuitie eius quae sunt: Qui cum in forma dei esset:

nō rapinam arbitratus est esse se equalem deo. De magne incompatibilesq; diuitie. **U**si ergo ista paupertas? Quia semetipm exinanuit formā sui accipiēs in similitudinē hoīm factus et habitu inuētus vt hō: hūiliauit se factus obediens vsq; ad mortem vt diceret: Introierūt aq; vsq; ad aīaz meā. Adde sup mortē: qd amplius additurus es: Ignominā mortis. **I**ō sequitur: Mortem aut crucis. **U**ag; paupertas: sed hinc erūt magne diuitie: quia sicut impleta est paupertas ei: ita et implebunt diuitie nostre de paupertate ipius. Quantas diuitias hz vt de sua paupertate nos diuites faceret? Quales nos factur⁹ est de diuitijs suis qd diuites fecit de paupertate sua: Infixus suz in limo pfundi: et nō est suba. **I**ntelligitur alio mō suba illud quod sumus qd quid sumus. Sed ad h̄ intelligendū est aliq̄to difficilior q̄q; res vsitate sunt. Sz qz inusitatum v̄bū est: indiget cōmendatōis et expositionis aliquātule: cui tñ si intenti fueritis fortassis in eo non laborabim⁹. **D**icit hō: dicit pecus: dicit fra: dicit celū: sol: lūa: lapis: mare: aer: omnia ista sube sunt: eo ipso quo sunt. **N**ature ipse sube dicit. **D**eus ē qdam suba. **N**am qd nulla substātia ē: nihil omnino est. **S**uba ḡ aliqd esse est. **U**si etiā i fide catholica ḡ venena q̄rūdā hereticorū sic edificamur: vt dicam⁹ p̄rem et filium et spūsanctum vnius substātie esse. **Q**uid ē vni⁹ substātie? **V**erbi gr̄a. **S**i aurum est pater: aurū et filius: aurū et spūsanctus. **Q**uicqd est pater qd de⁹ est: h̄ filius: h̄ spūsanct⁹. **L**ū aut pater est: nō illud est qd est. **P**ater enī nō ad se: s̄ ad filiū dicit. **A**d se aut deus dicit. **I**taq; eo qd de⁹ est: hoc ipso substātia: et qz eiusdē substātie filius: pculdubio et filius deus. **A**t vero qd pater est: qz nō substātie nomē est: s̄ refert ad filiū: nō sic dicimus filium patrem esse: quō dicimus filiū deū esse. **Q**ueris qd sit pater? **R**ndet deus. **Q**ueris qd sit filius? **R**ndet deus. **Q**ueris qd sit p̄ et fili⁹? **R**espondeat deus. **D**e solo patre interrogatus deum responde: de solo filio interrogatus deū responde: de vtroq; interrogatus nō deos: s̄ deum r̄nde. **N**ō sicut in hoīb; q; nis qd sit pater abraam: r̄ndet hō: substātia eius responde. **Q**ueris qd sit filius ei⁹? **I**saac: responde hō eiusdem sube **A**braam et **I**saac. **Q**ueris qd sit **A**braam et **I**saac: non respōdet hō: s̄ hoies. **N**on sic i diuinis. **L**anta enī ibi est substātie societas:

vt eq̄litate admittat: pluralitatē n̄ admittat. **S**i ḡ tibi dictū fuerit: cum dicis mihi filium hoc esse qd pater est: profecto et filius p̄ est responde scdm substātiā: tibi dixi hoc esse filiū qd pater est: non fm id quod aliud dicit. **A** se enim deus dicit: ad patrē filius dicit. **R**ursusq; pater ad se de⁹ dicitur: ad filium pat̄ dicit. **Q**d dicit ad filiū: pater nō est filius: qd dicit filius ad patrem non est pater. **Q**d dicit ad se pater et filius ad se: h̄ est pater et filius: idēz deus. **Q**uid est ergo non est suba? **S**cdm hunc intellectum substātie quomō poterim⁹ intelligere istam psalmi sententiā: **I**nfixus suz in limo pfundi et non est substātia: **D**eus fecit hominē substātiā fecit atq; vtinā maneret in eo quod deus fecit. **S**i maneret hō i eo quod fecit deus: nō in illo infixus esset quem deus genuit. **P**orro aut qz p̄ iniquitatem hō lapsus est a substātia i qua fact⁹ est: iniquitas q̄ppe ipa nō est substātia. **N**on enim iniquitas est natura quam formauit deus: sed iniquitas est pueritas quam fecit hō. **V**enit filius dei ad limū pfundi et infixus est: et nō erat substātia in q̄ infixus est: qz in iniquitate illorū infixus est. **I**nfixus suz in limo pfundi et nō est substātia. **D**ia per ipm facta sunt: et sine ipso factū ē nihil. **N**ature omnes p̄ ipm facte sunt: iniquitas p̄ ipsum facta non est: qz iniquitas facta non est. **S**ubstātie ille p̄ cum facte sunt: q̄ laudant eū. **V**niuersa creatura laudās deū a trib⁹ pueri in camino cōmemorat: et a terrenis ad celestia: vt a celestibus ad terrena hymnus laudantiū puenit deuz: nō quo cūcta ista habeant sensum laudādi: sed quia cūcta bene cogitata laudē parit: et implet cor cōsideratione creature ad eructādū hymnum creatori. **L**audāt omnia deū: sed que fecit deus. **N**unqd in illo hymno aduertis qd auaricia laudet deū: **O**mnia q̄ppe repētia nomiata ibi sunt in laude dei. **N**ominata sunt omnia repētia: sed nō sunt ibi nominata aliqua vitia. **V**itia enim ex nobis et ex nostra voluntate habem⁹: et vitia non sunt suba. **I**n his infixus ē dñs: quando p̄secutionem passus est in vitio iudeorum: nō in substātia hominū que p̄ illuz facta est. **I**nfixus sum inquit in limo profundi et nō est substātia: **I**nfixus sum et nō inueni quod feci. **V**eni in altitudine maris: et tepestat demersit me. **G**rat̄ ipi⁹ misericordie q̄ veit i altitudine maris: gluti a marino ceto digi⁹ ē: s̄ euomi⁹ ē ter-

tio die. Venit in altitudinem maris in qua altitudine nos depsi eramus: in qua altitudine nos naufragius passi eramus. Venit illuc ipse: et tempestas demersit illum: quia fluctus ibi passus est ipsos homines: tempestates: voces dicentium crucifige crucifige: dicente Pilato. Non inveni causam ullam in hoc homine quare occideretur sit. Inualescebant voces dicentium: crucifige: crucifige. Augebat tempestas donec demergeret qui venerat in altitudinem maris: et passus est dominus inter manus iudeorum quod non est passus cum super aquas ambularet: quod non solum ipse passus non erat: sed nec Petrus pati permiserat. Veni in altitudinem maris: et tempestas demersit me. **Laboravi clamans rauce facte sunt fauces mee:** Hoc ubi: Hoc quando: Interrogem euangelium Passionem quippe domini nostri in hoc psalmo cognoscimus: eundem passum esse uouimus: utraque aquas usque ad animam eius: quia populi proualuerunt usque ad mortem eius. Legimus: credimus tempestate illum demersum esse: quia proualuit seditio ad eum occidendum. Agnoscimus uerum esse laborasse eum clamando: et rucas factas esse fauces illius: non solum non legimus: sed etiam non legimus: quia non respondebat eis uerbum: ut impleret quod in alio psalmo dictum est. Factus sum quasi homo non audiens: et non habens in ore suo redargutiones. Et quod in Esaya prophetatum est. Sicut ovis ad imolandum ductus est: et sicut agnus coram tondente se: sic non aperuit os suum. Si factus est sicut homo non audiens et non habens in ore suo redargutiones: quod laborauit clamans: et rauce facte sunt fauces eius: An ideo iam tunc tacebat: quia rucus erat: quia sine causa tunc clamauerat: Et illa quidem eius uocem de psalmo quodam in cruce nouimus: **Beatus meus deus meus** ut quod me dereliquisti: Sed quanta illa uox fuit: aut quam diuturna ut in ea rucas facte essent fauces eius: **Bui clamauit: Ue uobis scribe et pharisaei: diu clamauit: Ue mundo ab scandalis.** Et reuera quod rucus clamabat: et ideo non intelligebat quoniam dicebant iudei. Quid est quod dicit: **Burus est homo: quod potest illum audire: Non scimus quod dicat.** Ille omnia uerba dicebat: sed illis rauce fuerunt fauces eius: quia uoces eius non intelligebant. **Laboravi clamans rauce facte sunt fauces mee. Defecerunt oculi mei ab sperando in deum meum.** Absit hoc ut a persona capitis accipiat: absit ut deficeret oculi eius ab sperando in deum eius in qua magis deus erat mundum recedens sibi: et quod uerbis caro factus est et habitauit in nobis: ut non so-

Alia fasa
tenim spero

lum deus in illo esset: sed etiam ipse deus esset. Non ergo ita: non ipsius capitis oculi nostri defecerunt ab sperando in deum eius: sed defecerunt oculi eius in corpore eius: id est in membris eius. **Hec uox membrorum est: hec uox corporis est: non capitis.** Quod eam ergo in eius corpore membrisque inuenimus: Quid aliud dicamus quid aliud commemoremus: Quando passus est: quoniam mortuus est: omnes discipuli desperauerunt quod ipse esset christus. A latrone apostoli uicti sunt qui tunc credidit quoniam illi defecerunt. Uide membra eius desperantia: attende duos illos qui post resurrectionem inuenit in uia colloquentes secum: quorum unus erat Cleophas: quoniam detinebant oculi eorum ne eum agnoscerent. Quod enim oculis agnoscerent a quo mente titubabant: Factum erat aliquid in oculis eorum simile mentis ipsorum. Loquebantur enim inter se: et cum compellerent uerbum loqueretur ab eis: responderunt. Tu solus peregrinus in hierusalem: et nescis quae facta sunt quod Iesus nazarenus potens in factis et dictis occisus est a senioribus et principibus sacerdotum: et nos sperabamus quod ipse erat redempturus israel. Sperabant et non sperabant. Defecerunt oculi eorum ab sperando in deum meum. Hanc spem reddidit quoniam cicatrices palpandas obtulit: quas cum tetigisset Thomas rediit ad spem quas perdidit et exclamauit: **Domine meus et deus meus.** Defecerunt oculi mei ab sperando in deum meum. **Palpasti cicatrices: et inuenisti deum tuum.** Palpasti formam fuit: et cognouisti dominum tuum. Cui tamen ipse dominus ait: quia uidisti credidisti. Et nos pronuncians uoce misericordiae suae: **Beati inquit qui non uident et credunt.** Defecerunt oculi mei ab sperando in deum meum. **Multipliati sunt super capillos capitis mei: quod oderunt me gratis.** Quoniam multiplicati ut adderet sibi unum ex duodecim: multiplicati sunt super capillos capitis mei qui oderunt me gratis. **Capillis capitis sui comparauit inimicos suos.** Merito rasi sunt: quando in loco caluarie crucifixus est. Accipiant membra uocem hanc: discant odio haberi gratis. Jam enim si necesse est christiane ut mundus oderit te: quare non facis ut gratis oderit te: ut in corpore domini tui: et in hoc psalmo de illo promissio agnoscas uocem tuam: Quomodo fiet ut oderit te mundus gratis: Si nihil cuiquam noceas: et sic odio habearis. Hoc est enim gratis sine causa. Parus sit tibi sine causa odio haberi: insuper et presta ut retribuunt tibi mala

Alia lra.
† psecuti sunt.

p bonis. Confortati sunt inimici mei: qui psequunt me iniuste. Qd dixi multiplicati sunt sup capillos capitis mei: hoc postea confortati sunt inimici mei: z qd pmo qui oderunt me grati: hoc postea qui psequuntur me iniuste. Quod est grati hoc est iniuste. Ipsa est vox martyru: no in pena: sed in causa. No psecutione pati: no teneri: no flagellari: no includi: non pscribi: no occidi laus est: sed habedo causam bona ista pati laus est. Laus em est in cause bonitate: non in pene acerbitate. Nam quatumcuq; fuerint supplicia martyru: nu quid equatur supplicijs oim latronu: omniu sacrilegoru: omniu sceleratoru: Quid em z hos odit mundus: Odit plane. Excedit em mundi medietate: amplitudinez malicie: z ab ipsa mudanoz quodammodo hominu societate alieni sunt: infestates pacem etia terrenam: z patiuntur multa mala: s no gratis. Beniqs vide voce illius latronis cu dno in cruce pendentis. Cu insultaret ex alia parte vnus duoz latronuz dno crucifixo: z diceret: Si fili dei es libera te: copescuit illu alter z dixit: Tu no times de um: vel qz in eade damnatioe positus es: Et nos quide recte p factis nostris. Ecce no gratis: sed pessione effudit ex se sanguinem: z factus est aptus cibo dni. Exclussit iiquitate sua: accusauit ea: z caruit ea. Ecce ibi duo latrones: ibi z dñs: z illi crucifixi: z ille crucifixus: z illos odio habuit mudus: s no gratis: z illu odio habuit s grati. Que no rapui tunc exolveba. Hoc est gratis no rapui z exolveba: n peccaui z penas dabam. Sol em ipe talis: ipe vo nihil rapuit: no solu nihil rapuit: s etia qd no de rapina habebat: s se euacuauit vt ad nos veniret. No em rapina arbitratus est ee se equalde deo: z tn semetipm exinanauit forma serui accipiens. Omnino non rapuit. Sed qs rapuit: Adaz. Quis rapuit pmo: Ille ipse qui seduxit Ada. Quo rapuit diabolus: Non sedem meam ad aquilonem: z ero similis altissimo. Usurpauit sibi qd no acceperat. Ecce rapina: usurpauit qd non acceperat: pdidit qd acceperat: z de ipso calice superbie sue: ei que decipere volebat ppinauit. Sustate inquit z eritis sicut dii. Rapere voluerunt diuinitate: pdiderunt felicitate. Ille ergo rapuit z io exoluit. Ego aut inquit que no rapui tuc exolveba. Ipse dñs ppinquans passioni: in euagelio sic loquitur: Ecce venit pnceps hui mundi:

id est diabolus: z in me nihil inueniet: id e quare me occidat no inueniet. Sed vt sci ant oes getes qz voluntate pris mei facio: surgite eamus. Et it ad passiones soluere quod no rapuit. Quid est em in me nihil inueniet: Nulla culpa. An aliquid perdidit de domo sua diabolus: Iste discutat raptos: nihil apud me inueniet. Et tn nihil rapuisse se dicit peccatu attendens: nihil vsurpasse quod eius non erat. Hoc est em rapine: hoc iniquitatis. Nam ab ipso diabolo extorsit quos ipse rapuerat. Nemo inquit in domu fortis intrat z vasa ei diripit: nisi prius alligauerit forte. Alligauit forte z vasa eius diripuit: certe no rapuit. Sed respondet tibi. Vasa ista de domo mea magna perierat: no furtu feci: sed furtu recepi. **Deus tu scis imprudentiam meam:** Iteru ex ore corporis. Nam que imprudentia in christo: Nonne ipe e dei virtus z dei sapietia: An illa dicit imprudentiam sua: de qua dicit Apulus: Stultum dei sapietius est hoibus. Imprudentiam meam hoc ipsum qd in me irriserunt qui sibi vi debantur esse sapientes: tu scis quare fieret: tu scisti imprudentiam meam. Quid em ta simile imprudentie qz cu haberet in pte: vna voce suos psecutores psternere pateretur se teneri: flagellari: cospui: colaphizari: spinis coronari: ligno affigi: imprudentie sile est: stultu videt: sed stultu hoc superat oes sapietes. Stultu qde e granu: s qn cadit i terra: si nemo sciat puetudine agri colaru stultu videtur. Labore magno metit: portatur ad areas: triturat: ventilatur: post tata pericula z tempestates z labores rusticanoz: curaq; dominoz mittit in horu frumentu purgatum. Venit hyemis et qd purgatu erat pfertur z pscitur: imprudentia videt: sed vt no sit imprudentia spes facit. No q ille pepercit sibi: qz z pater illi no pepercit: sed p nobis oibus tradidit illum. Et de ipo qui dilexit me inqt Apulus: et tradidit seipm p me: qz granu nisi ceciderit in terra vt moriatur: fructu inquit no reddet. Hec est imprudentia: sed tu nosti illam. Ipsi aut si cognouissent nunq; dñi glorie crucifixissent. **Deus tu scis imprudentiam meam.** Et delicta mea a te no sunt abscondita. Hoc plane: lucide z aperte: qa ex ore corporis intelligendu est. Delicta nulla christus habuit: fuit delictoru susceptor sed no commissor. Et delicta mea a te no sunt abscondita. Id est pessus sum tibi oia de

Alia lra.
† insipientia.

remur scripta sunt: vt p̄ solationē scriptu-
raruz spē habeamus. Dixit ḡ christi fuisse
istā vocē: opprobria exprobrantiū tibi ceci-
derūt sup me. Quare tibi: Nunqd̄ patri ex-
probraf̄ r̄ n̄ ip̄i christo? Quare opprobria
exprobrantiū tibi ceciderūt sup me? Quia
q̄ me cognouit: cognouit r̄ patrē: qz nemo
exprobrauit christo: nisi deo exprobrās: qz
nōo honorat patrē: nisi q̄ honorat et filiu:
Opprobria exprobrantiū tibi ceciderūt sup
me: qz me n̄ iuenerūt. **Et cooperui in
ieiunio animā meā: r̄ factū est mihi
in opprobriū.** Ieiunium christi spūaliter
tam in alio psalmo cōmendauim⁹ caritati
vestre. Ieiunium ipsius erat: qñ defecerunt
oēs qui in eū crediderāt: qz r̄ esuries ip̄si
erat vt in eū crederetur: qz r̄ sit̄ ip̄ius erat
qñ dixit mulieri: sitio: da mihi bibere: fidē
q̄ppe ipsius sitiebat. Et de cruce cū dicēt: si-
tio: fidez illoꝝ querebat: p̄ quib⁹ dixerat:
Pater ignosce illis: qz nesciunt qd̄ faciūt.
Sed illi hoies quid ppinarūt sitiēt: Ace-
tū. Acetū etiā vetus dicit. Adhēto de vete-
re hōie ppinarūt: qz noui eē noluerūt. Qua-
re nouit esse noluerūt: Quia ad titulū psal-
mi hui⁹ vbi scriptū est: Pro his qui cōmu-
tabunt nō p̄tinuerūt. Ergo operui in iei-
unio animā nrā. Bemqz respuit etiā fel qd̄
illi optulerūt: Ieiunare elegit: q̄ amaritudi-
nē accipere. Nō em̄ intrāt in corpus eius
amaricātes: de quib⁹ alio loco psalmus di-
cit: Qui amaricāt nō exalten̄ in semetip-
sis. Ergo operui in ieiunio animā meā: et
factū est mihi in opprobriū. Hoc ip̄m mihi
in opprobriū factū est: qz nō illis p̄senti: h̄
est ab illis ieiunauit. Qui em̄ nō consentit
male suadētib⁹ ieiunat ab ip̄s: r̄ p̄ hoc
ieiunium meretur opprobriū: vt iō illi insulte-
tur qz nō consentit ad malū. **Et posui
vestimentū meū saccū:** Jam r̄ de sac-
co aliqd̄ diximus. Tñ illud ē: Ego aut̄ cū
mihi molesti essent: inducā me cilio. Et
humiliabā in ieiunio animā meā. Posui
vestimētū meū saccū: id ē opposui illi quā
seurent carnē meā: occultauit diuinitatem
meā. Saccū: qz mortalis caro erat: vt de
pectō p̄dēnaret peccatū in carne. Et posui
vestimentū meū saccū. **Et factus sum
illis in parabolā.** Id est in irrisionem.
Parabola em̄ dicit qñ dat similitudo de
aliq: qñ d̄ illo male dicit. Sic ille (vbi gra-
tia) pereat: quō ille: parabola est: id est cō-
paratio r̄ similitudo maledicti. Factus ḡ suz
illis in parabolā. **Aduersus me in**

sultabāt q̄ sedebāt in porta. In por-
ta nihil aliud q̄ i publico. Et i me psal-
lebāt qui bibebāt vinū. Putat hoc
fratres christo tātūmō p̄tingisse: Quotidie
illi in mēbris eius p̄tingit: qñ forte necesse
erit seruo dei p̄hibere ebrietates r̄ luxuri-
as in aliquo vel fundo vel oppido: vbi nō
auditū fuerit verbū dei: paz est qz cantāt:
insup r̄ in ip̄m incipiunt cātare a q̄ p̄hibē-
tur cātare. Cōparate nūc illius ieiunium r̄ il-
loꝝ vinū. Et in me psallebāt qui bibebant
vinū: vinū erroris: vinū impietatis: vinum
supbie. **Ego autē oratio mea ad
te dñe: Ego autē ad te eraz.** Sz quō: Ad
te orādo. Qñ .n. maledicer: r̄ quid agas
nō habes: qñ tibi iactant opprobria: r̄ quō
corrigas eū a q̄ iactant nō inuenis: nihil ti-
tibi restat nisi orare. Sed memēto: r̄ p̄ ip̄o
orare. Ego autē oratio mea ad te dñe. **Te-
pus bñplaciti deus.** Ecce em̄ sepelit
granū: exurget fructus. Tps bñplaciti de-
us. De hoc tpe r̄ p̄be dixerūt: qd̄ cōme-
morat Ap̄lus: Ecce nūc tps acceptabile:
ecce nūc dies salutis. Tps bñplaciti dñi.
In multitudine misericordie tue: Hoc
est tps bñplaciti i multitudine misericordie tue.
Nā si nō esset multitudo misericordie tue: quid
nos facerem⁹ de multitudine iniquitatis no-
stre? In multitudine misericordie tue. **Exaudi
me in veritate salutis tue.** Quia dixit
misericordie tue: B̄iunxit r̄ veritatē: qz misericōdia
r̄ v̄tas vniuerse vie dñi. Quare misericōdia:
Dimittēdo p̄ctā. Quare v̄tas: Redden-
do p̄missa. Exaudi me in veritate salutis tue.
**Saluum me fac de luto vt nō inhe-
reaz:** De illo de q̄ supra dixerat: Infixus
sū in limo p̄fundi: r̄ nō est substātia. Pro-
inde qz illud exposituz bñ accepistis: qd̄ h̄
audiatis exp̄ssius nō est. Hinc se dicit libe-
randū: vbi se añ dixit infixum. Saluum me
fac de luto vt nō inhereā. Exponit h̄ ip̄se.
Fruar ex his qui oderunt me. Ip̄si
sunt ḡ lutū: vbi inhereā. Sz hoc forte sug-
gerit. Paulo ante dixerat infixus sum: mō
dicit: Saluum me fac de luto vt nō inhereā:
cū fm̄ sniam priorē deberet dicere: Saluum
me fac de luto vbi heseram: eruēdo me nō
agēdo vt nō inhereā. Ergo heserat carne:
sed nō heserat spū. Dicit hoc ex infirmita-
te mēbroꝝ suoz. Qñ forte caperis ab eo q̄
te premit ad iniquitatē: tenet quidē corp⁹ tu-
um: fm̄ corpus infixus es in limo p̄fundi:
sed q̄ diu nō p̄sentis nō hesisti: si aut̄ p̄sen-
tis hesisti. Oratio ḡ tua ibi sit: vt quō iam

Alia lra
operui.

Alia lra
orationē meā

Alia lra.
alicium.

Alia lra.
Eripe me.
infigar.

Alia lra.
libera me ab.

Alia lra.
Aduersū.
quebāt.

Alia fra.
t pfundis.

teneat corpus tuum: non teneat et anima tua: sis liber in vinculis. Eruar ex his qui oderunt me. Et de profundo aquarum. Non me demergat tempestas aquarum: Sed iam demersus erat. Veni in altitudinem maris tu dixisti: et tempestas demersit me tu dixisti. Bemersit secundum carnem: non demergat secundum spiritum. Quibus dictum est: Si vos persecuti fuerint in una ciuitate fugite in aliam: hoc eis dictum est: ut nec carne bererent nec spiritu. Non enim appetendum est ut hereamus vel carne: sed quantum possumus vitare debemus. Si vero hererimus et in manus peccatorum venerimus: iam corpe bestimus: sicut sumus in limo profundum: restat pro anima deprecari: ut non inhereamus: id est non sentiamus: non nos demergat tempestas aque: ut eam in profundum limi. Neque absorbeat me profundus: neque coartet super me puteus os suum. Quid est hoc fratres? Quid deprecari est? Magnus est puteus profunditas iniquitatis humane. Illuc quisque si ceciderit in altum cadet: sed tamen ibi positus: si persistet peccata deo suo: non super eum claudit puteus os suum: ut est in alio quodam psalmo scriptum: Bemersus clamavi ad te domine: domine exaudi vocem meam. Si autem factum fuerit in illo quod in alia sententia scriptura dicit: Peccator cum venerit in profundum malorum stemmet: claudit super eum puteus os suum. Quare claudit os suum? Quia claudit os illi. Perdidit. non confessionem: vere mortuus est: impletusque est in eo quod alibi dicitur: A mortuo velut qui non sit perit confessio. Metuenda ista res est vehementer fratres. Si videris hominem fecisse iniquitatem:mersus est in puteum. Quia autem illi dixeris iniquitatem ipsius: et dixerit: Vere peccavi fateor: non super eum claudit puteus os suum. Cum autem videris eum dicere: Quid enim male feci: factus est defensor peccati sui: claudit super eum puteus os suum: qui eruatur non habet. Amissa confessione: non erit locus misericordie. Tu factus es peccati tui defensor: quomodo erit tuus liberator? Et si sit ille liberator: tu esto accusator.

Alia fra.
t vigeat.

Sermo secundus: de secunda parte eiusdem psalmi.

Posterior psalmi: de quo hesternodie locuti sumus caritati vestre: hodie nobis explicanda remanserat. Et video esse tempus reddendi debiti: si tamen et pleritas non nos etiam hodie debitores reliquit. Itaque hoc proloquor et peto: ne diuturnum sermonem in his que manifesta sunt: expectetis. Ita enim possumus in obscurioribus necessitate immorari: et fortasse supplere quod debemus: ut alijs diebus alia debeamus: aliaque

reddamus. Videamus quae sequuntur postea quae dixit: Neque coartet super me puteus os suum: Quod hesternodie commendauimus caritati vestre: ut omni animi intentione et fide pietatis caueamus: ne hoc maledictum superueniat nobis. Tunc enim coartat puteus super hominem os suum: id est profunditas iniquitatis: quoniam non solummersus in peccati iacet: sed etiam perdit additum confessionis. Quamodo autem dicit homo peccator suus: radiatur in aliquo lumine: etiam profunditas putei. Sequitur ergo inter passionem exclamans dominus noster Iesus christus caput et corpus: sicut commendauimus ut quibusdam locis capituli verba cognoscatis. Quae autem dicta fuerint ita ut capiti peruenire non possint: ad corpus referatis. Sic enim loquitur christus tanquam vnus: quod et vere vnus: de quo dictum est: Erunt duo in carne vna. Si enim in carne vna: quid miraris: quod et in voce vna? Sequitur ergo. Exaudi me domine quoniam suavis est misericordia tua. Hanc causam asseruit quare debeat exaudiri: quod suavis est misericordia dei. Nonne magis hoc erat consequens ut diceret: exaudi me domine: ut suavis mihi sit misericordia tua? Quare ergo? Exaudi me domine: Quoniam suavis est misericordia tua. Suauitate misericordie domini de tribulatione sua commendauit. Alijs quodam modo verbis dixit: Exaudi me domine quoniam tribulor. Reuera enim quae dicit: Exaudi me quoniam tribulor: causam dicit quare se exaudiri roget. Sed homini in tribulatione posito: necesse est ut suavis sit misericordia dei. De hac suauitate misericordie dei: videte quod alio loco scriptura dicat. Sicut pluuia in siccitate: ita speciosa est misericordia dei in tribulatione. Quod ibi ait: speciosa est: sed ait hic suavis: nec panis dulcis esset: nisi fames prederet. Ergo et quoniam dominus permittit aut facit ut in tribulatione aliqua simus: etiam tunc misericors est. Non enim alimentum subtrahit: sed desiderium mouet. Itaque quod ait modo: Exaudi me domine quoniam suavis est misericordia tua: iam noli differre exauditionem: in tanta tribulatione sumus: ut suavis mihi sit misericordia tua. Ad hoc ergo subuenire differebas: ut mihi dulce esset quod subuenirebas. Jam ergo ultra non est quod differas: peruenit tribulatio mea ad mensuram certam calamitatis: veniat misericordia tua ad faciendum opus bonitatis. Exaudi me domine quoniam suavis est misericordia tua. Secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me. Non secundum multitudinem peccatorum meorum. Ne auertas faciem tuam a puero

Alia fra.
t benigna.

Alia fra.
t Et.

tuo: Et hec comendatio e a puero tuo: id est a paruo: qz ia carui supbia p disciplina tribulationis. Ne auertas facie tua a puero tuo. Hec e illa speciosa miscdia dei: qua supra dixit. Na sequenti vsu exponit qd dixit. **Qm tribulor: velociter exaudi me.** Quid e velociter: Jam no est qd differas tribulor pcessit afflictio mea: sequat miscdia tua. **Intede anime mee ⁊ redime eam:** No indiget expositione. **Videam qd sequit.** Propter inimicos meos erue me. Hec plane mirada pntio e: nec breuit pstringeda: nec cursu trasilienda: psum miranda: ppter inimicos meos erue me. Quid e ppter inimicos meos erue me: Ut cofundant: vt crucient liberatione mea. Quid ergo: Si no eent illi q de liberatione mea eent cruciadi: mihi sbuenire no debuit: ⁊ tunc tibi acceptabilis est liberatio: cu fuerit alteri damnatio. Ecce no sunt inimici: q vel pfundatur: vel torqueatur de liberatione tua. Sic remaneb: no liberaberis. An ad hoc vt valeat inimicis tuis: quo possint ⁊ ipsi tua liberatione couerti: Sed ⁊ hoc miru est si habeat aliqua petitionis cam. Nunqd em ad hec liberaf seruus dei a dno deo suo: vt alij pficiant. Quid si deessent q pficerent ille seruus dei no erat liberadus: Quacuqz g me couertam: siue ad punitione: siue ad liberatione inimicor: no video cam petitionis huius: ppter inimicos meos erue me: nisi aliqd intelligam: qd cu dixerit adiuuate dno iudicabit in vobis: qui habitat ⁊ in vobis. Est quedam liberatio sanctoru occulta: ⁊ ppter ipsos fit: qd de sanctos suos: quosda occulte: quosda vero liberaf publice. Occulte sicut machabeos: publice sicut tres pueros de camino ignis educos. Est quedam publica ⁊ manifesta: ⁊ ppter inimicos eoz fit: siue puniedos: siue liberandos. Na vti qz deus de ignib psecutoris: no liberaf fratres machabeos: quib Anthioch seuiens: etiã matre adhibuit: cu blandicis ad amore vite couerterentur: ⁊ amado viueret hoibus: deo morerent. At illa materia no eue: sed matri ecclesie similis: qz cuz dolore pepereat vt viuos agnosceret: cuz gaudio vidit morientes: ⁊ ad hoc hortata est: vt eligeret potius mori p paternis legibus dñi dei sui: qz viuere cõtra eas. Quid hic credituri sumus fratres: nisi qz liberati sunt: sed occulta fuit illoz liberatio: Beni qz ipse Anthioch a quo occisi sunt: visus

est sibi aliqd fecisse: qd ei crudelitas dictabat: vel potius incitabat. At vero tres pueri de camino ignis apte liberati sunt: qz et corpus eoz erutu est: salus eoz publica fuit. Illi g sunt in occulto coronati: isti in aperto liberati: oes tñ saluati. Quis at fructus liberationis triu pueroz: Quare eoz corona dilata est: Ipse Nabuchodonosor couersus est ad deu ipsoz: eiqz pdicauit: qz eruit seruos suos: que cõtempserat cu eos miserat in caminu. Est g liberatio occulta: est liberatio manifesta. Liberatio occulta ad aiam: liberatio manifesta etiã ad corp ptnet. In occulto em aia liberaf: in manifesto corpus. Porro si ita est: in hoc psalmo vocẽ dñi agnoscamus. Ad occultã liberationem ptnet qd supra dixit: Intede aie mee ⁊ redime eã. Restat corpis liberatio: qz eo resurgete: ⁊ in celos ascẽdete: ⁊ spm scñm desup mittente: couersi sunt ad ei fide q in ei morte seulerit: ⁊ ex inimicis amici facti sunt p illi gratia: no p iusticia sua: id secur est ppter inimicos meos erue me. Intede anime mee: sed hoc in occulto. Propt inimicos aut meos erue ⁊ corpus meum. Nihil em inimic meis pderit: si sola anima libaueris: aliqd se egisse: aliqd se impleuisse credituri sunt. Que utilitas in sanguine meo du descẽdo in corruptione: Ergo intede aie mee: ⁊ redime eã: qd tu solus scis: deinde: ⁊ ppter inimicos meos erue me: vt caro mea no videat corruptionem. **Tu em agnoscis opprobrium meum ⁊ cofusione meã: ⁊ verecundia meã.** Quid est opprobriu: Quid est cofusio: Quid verecundia: Opprobriu est qd obijcit inimic: Cofusio q mordet scientia: Verecundia q facit ingenuã fronte: etiã de falsi criminis obiectioe. Erubescere no crimẽ: aut ⁊ si crimẽ est: no e illi cui obijcit: s tñ infirmitas hñani animi: pleriqz verecundat etiã cu falsu obijcit: no qz obiectu est: s qz creditu. Oia hec sunt in corpe dñi. Na pfusio in illo no poterat esse: in q culpa n iueniebat. Obijciebat crimẽ christianis: s ipm qd christiã eent. Illa quidẽ glia erat fortes libeter accipiebãt: ⁊ sic accipiebãt: vt oino in noie dñi sui non erubescerẽt. Operuerat em irreuerẽtia facie iporu habentiu frontẽ Pauli dicẽtis: No em erubescerẽ de euãgelio. Virt em dei e in salutẽ oĩ credẽti. O Paule nõne tu es adorator crucifixi: Paru est inqt inde mihi nõ erubescẽ: imo hunc solũ glorioz: vñ me pu-

Alia lra
libera.
Alia lra.
cripe.

Alia lra.
no habet.
fas im-
propriũ.
reuerentiã.

quis: si potui non in esca: verum sic accipie
 du: et impletu quod si fuerat ante predictu: dederunt
 in esca mea fel: et in isto ipso facto: non solum in
 hoc dicto mysteriu require debem: secretu pul
 sare: veluz templi pscissum intrare: videre
 ibi sacramentu: vel quod ita dictu e: vel quod ita
 factu e. Bedest inquit in esca mea fel: si ipm
 quod dedit esca erat: pot' em erat: si in esca
 dederunt. Quid: Ia dñs esca accepit: et in
 ipaz iniectu e fel. Accepit aut ipse esca sua
 uem: qm pascha mādūcauit cū discipulis
 suis: ibi sacramentu sui corpis demōstra
 uit. In hac esca tam suauē: tā dulce vmita
 tis chusti: quā cōmendauit Aplūs dicēs.
 Quia vn' panis vñū corp' mlti sum'. In
 hac esca suauē q's e q' det fel: nisi p'radicto
 res euangeli: tanq's illi psecutores chusti:
 Adm' em peccauerūt iudei crucifigētes in
 terra ambulātē: q's qui p'tēnūt in celo sedē
 tē. Qd' q' fecerūt iudei vt in esca quā tā ac
 ceperat darēt bidendū amaz illū potuz: b
 faciūt q' male viuēdo scandalū inferūt ec
 clesie: b faciūt heretici amaricātes: sed nō
 exaltēt in semetipis: Bāt fel sup tā iocūdū
 cibū. Sz qd' fac dñs: Nō admittit ad cor
 pus suū. Hoc sacramentu ipse dñs qm illi
 optulerūt fel gustauit et noluit bibē. Si nō
 eos pateremur: nec oīno gustarem'. Quia
 vō necesse ē eos pati: necesse ē gustari. Sz
 qz in mēbris chusti tales esse nō pnt: gusta
 ri pnt: recipi in corp' nō pnt. Et dederunt
 in esca mea fel: et in siti mea potauerunt me
 aceto. Sitiebā et acetū accepi: id ē fidē illo
 rū desiderauit et vetustatez inueni. **Fiat
 mēsa eoz corā ipsis in muscipulā:**
 Qualē muscipulā mihi exhibuerūt: dādo
 mihi talē potū: tal' muscipula illis sit. Qua
 re q' corā ipsis: Sufficeret: fiat mēsa eoz in
 muscipulā. Sūt tales q' iniquitatē suā noue
 rūt: et in ea p'tinacissime pseuerāt: corā ipsis
 sit muscipula eoz. Perniciosi nimis ipi sūt
 q' descēdūt in infernū viuētes. Beniq's de
 psecutorib' qd' dictuz est: Nisi qz dñs erat
 in nob: fortasse viuos absorbuissent nos.
 Quid ē viuos: Cōsentiētes illis: et sciētes
 qz eis p'stēre nō debebam'. Ergo corā ipsis
 sit muscipula et nō corrigūt. Vel qz corā ip
 sis ē muscipula nō icidāt. Ecce norūt mu
 scipulā: et pedē mittūt: et tenēda colla subf
 ciūt. Quāto meli' erat auerti a muscipula:
 pctm cognoscere: errozē dānare: amaritu
 dinē coercere: in corpus chusti trāsire: dñi
 glam q'rere. Sz tm valet animi p'sumptio: vt
 et corā ipsis muscipula sit: et incidāt in eaz.

Alia lra.
t laqueū.

Obscurent oculi eoz ne videāt: Sequit h:
 vt qm sine cā viderūt: fiat illis et nō videre.
 Fiat q' mensa eoz corā ipsis in muscipulā.
 Corā ipsis fiat in muscipulā: nō optātis ē:
 sed p'phetāns. Nō vt fiat: sed qz fiet. Hoc
 sepe cōmendauim': et meminisse debetis:
 ne qd' p'saga mens in spū dei dicit: maluo
 le dep'cari videat. Fiat q': nec pōt aliter: ni
 si vt talib' ista euemāt. Et qm videmus p
 spiritū dei dici talia euētura malis: ad b in
 illis b intelligam': vt nos talia deuitem'.
 Hoc em nob pdest itelligere: et ex inimic
 p'ficē. Fiat q' illis et in retributionē et in scā
 dalū. Et nūqd' iustū est h: Iustū ē. Qua
 re: Quia: **In retributionē.** Nō em ali
 qd' illis accideret: qd' nō debeat. In retri
 butionē sit: et in scādalu: qz ipsi sibi sūt scā
 dalū. **Obscurent oculi eoz ne vi
 deāt: et dorsus eoz sp incurua.** Hoc
 psequēs est. Nā qz oculi fuerint obscura
 ti ne videāt: sequit vt dorsū illoz incuruet.
 Tū hoc: Quia cessauit supna cognoscē:
 necesse ē vt de inferiorib' cogitēt. Qui bñ
 audiūt sursum cor: curuū dorsū nō habēt.
 Erecta q'ppe statura expectat spē repositā
 sibi in celo: maxie si p'mittat thesaurū suū:
 q' sequat cor ei'. At vō q' future vite spes nō
 intelligūt: iā excecati d' inferiorib' cogitāt:
 et hoc ē h're dorsū curuū: a quo morbo dñs
 mulierē illā liberauit. Alligauerat em eaz
 sathanas annis decē et octo: et eā curuataz
 erexit: et qz sabbato faciebat: scādalizati sūt
 iudei. Bñ scādalizati sūt de illa erecta ipsi
 curui. Et dorsum eorum semper incurua.
**Effunde sup eos irā tuā: et indi
 gnatio ire tue cōphendat eos.** Pla
 na sūt: si tñ cōphendat eos q's fugiētes ag
 noscimus. Quō aut fugituri sūt: In celū:
 Tu ibi es. In infernū: Ades. Pēnas suas
 nolūt recipe vt volēt indirectū: cōphēdat
 eos indignatio ire tue: nō eos p'mittat effu
 gere. **Fiat habitatio eoz desertā:**
 Hoc iā in manifesto. Quō em liberationē
 suā nō solū occultā cōmendauit dicēs: In
 tēde aie mee et redime eā: vtz etiā manife
 stā scdm corp' adijciēs p'pter inimicos me
 os erue me: ita et his futuras q'sdā calami
 tates p'dicit occultas: de qb' paulo ante lo
 q'bat. Nā q'tus q'sq' ē q' intelligat infelicitā
 tē hoīs cui' cor iā cecū ē: Tollant illi oculi
 corpis oēs hoies miserū dictum. Perdat
 oculos mētis: si tñ circūfluāt oīa abūdātia
 rerū: felicē appellāt: si q' sūt oculos mētis p
 diderūt. Ergo iaz qd': **Apte appareat oib'**

Alia lra
t retributionē.

Alia lra.
t furoz.

q̄ vindicatū ē in eis. Nā cecitas iudeorū
occulta vindicta ē. Manifesta vō q̄ ē: Si
at habitatio eorū deserta. Et in taberna
culis eorū nō sitq̄ inhabitet. Factū ē
b̄ in ipsa ciuitate hierusalē: in q̄ sibi visi sūt
potētes clamādo aduersus filiū dei: cruci
fige crucifige: et pualēdo q̄ potuerūt occi
dere eū q̄ mortuos suscitabat: q̄ sibi potē
tes: q̄ magni visi sūt. Lōscuta ē postea vi
dicta dñi: expugnata est ciuitas: debellati
iudei: occisa nescio q̄t hoīm milia: nullū il
luc mō pmittit accedere iudeorū: vbi potue
rūt aduersus dñm clamare: vbi a dño nō p
mittunt habitare. Perdiderūt locū furorū
sui: atq̄ vtinā vel nūc aḡscant locū quietū
sue. Quid pfuit illi Laiphe dicē: Nō si
istū dimiserim? sic: veniēt romani et tollent
nob̄ locū et gentē: Ecce et nō eū dimiserūt
vīuū: et ille vīuit: et veniēt romani et tulerūt
eū et locū et regnū. Ad̄ audiebam? cū euā
gelū legeret: Hierusalē hierusalē q̄tiēs vo
lui p̄gregare filios tuos: tanq̄ gallina pul
los suos s̄b alas suas et nolūisti. Ecce r̄liq̄t
vobis domū v̄ra deserta. Hoc et hic d̄r: Si
at habitatio eorū deserta: et in tabernacul
eorū nō sit q̄ inhabitet. Nō sit q̄ inhabitet:
s̄ ex numero illoꝝ. Nā loca illa oīa et hoīb
plēa sūt: et iudeis iania. Quare b̄: Qm̄
quē tu percussisti? ipi persecuti sūt: et su
p̄ dolorē vulnerū meorū addiderūt.
Quid ḡ peccauerūt si a deo percussū persecuti
sūt: Quid aīo eorū iputāt? Malicia. Raz
id i christo factū ē qd̄ oportebat. Pati vti
q̄ venerat: et puniuit p̄ quē passus est. Nā
Judas traditor punit⁹ est: et christ⁹ crucifi
xus est: s̄ nos redemit sanguine suo: et puni
uit illū de p̄cio suo. Proiec. n. p̄ciū argētī
q̄ ab illo dñs vēditus erat: nec agnouit p̄
ciū q̄ ipse a dño redēptus erat. Factū est b̄
in Iuda. S̄ cū videam⁹ mensurā q̄ndā ef
feretributiōis in oībus: nec quēq̄ posse p̄
mitti ampl⁹ seruire q̄ accepit p̄tatez: quō
illi addiderūt: aut q̄ ē ista percussio dñi: Mi
mirū ex p̄sona locut⁹ est eis: vñ corpus ac
cepit: vñ carnē assūpserat: id ē generū hūa
ni ipius Ade: q̄ percussus est p̄mo morte p̄
pter p̄ctm̄ suū. Mortales ḡ hic hoīes cū pe
na nascunt: huic pene addūt q̄cūq̄ hoīes
fuerint persecuti. Nā em̄ hic hō moritur⁹ nō
eēt: nisi illū deus percussisset. Quid ḡ tu hō
seuis ampl⁹? P̄az ne hōi est qd̄ aliq̄n mo
ritur⁹ est: P̄ortat ḡ vnūq̄sq̄ nostrū penā
suā: huic pene volūt addē q̄ nos p̄sequit̄.
Hec pena percussio est dñi. B̄ns q̄ppe sn̄ia

percussit hoīem: q̄ die tetigerit inquit morte
moriemī. Ex hac morte carnez suscepit: et
ver⁹ hō noster s̄l crucifix⁹ ē cū illo. Ex illa
voce ista dixit: Quē tu percussisti ipsi p̄secu
ti sūt: et sup̄ dolorē vulnerū meorū addide
rūt. Sup̄ quē dolorē vulnerū: Sup̄ dolo
rē p̄ctōꝝ ipsi addiderūt. Vulnera em̄ sua
p̄ctā sua dixit. Sed ne ad caput respicias
ad corp⁹ aduerte: scdm̄ c⁹ vocē dictū ē ab
ipso in alio psalmo: in q̄ vocē suā oñdit: q̄
ei⁹ primū versū de cruce clamauit: De⁹ de
us me⁹ respice in me: q̄re me dereliquisti. Ibi
secut⁹ ait: Lōge a salute mea v̄ba delictōꝝ
meorū. Ipa sūt vulnera inflicta a latrōib⁹
in via ei quē leuauit in iumētū suū: quē sa
cerdos et leuita trāsefites iuenerāt et p̄p̄
serāt: a q̄bus curari nō potuit. Trāsiēs autē
samaritan⁹ miser⁹ est ei⁹: accessit et in iumē
tū p̄p̄riū leuauit. Samarites autē latine cu
stos interpretat. Quis autē custos nisi salua
tor dñs n̄r Iesus christ⁹? Qui qm̄ surrexit
a mortuis iā nō moritur⁹: nō dormit: neq̄
obdormiet q̄ custodit israel. Et sup̄ dolorē
vulnerū meorū addiderūt. Appone in
iqtatē sup̄ iniq̄tatē ipsoꝝ: Quid ē b̄:
Quis nō expauescat? Beo d̄r: Appone in
iqtatē sup̄ iniq̄tatē ipsoꝝ. Tñ apponet de⁹
iniquitatē: Habet em̄ iniquitatē quā apponat:
Scim⁹ em̄ v̄z esse qd̄ dictū ē p̄ Paulum
aplm̄. Quid ḡ dicem⁹? Nūqd̄ iniquitas ē
apud deū: Absit. Tñ ḡ appone iniquitatem
sup̄ iniquitatē: Quō ḡ intellecturi sum⁹? Al
sit dñs vt dicam⁹: et p̄pter fatigationē v̄raz
breuiter dicē valeam⁹. Iniquitas ipsoꝝ erat:
q̄ hoīem iustus occiderūt. Addita ē alia:
q̄ filiū dei crucifixerūt. Seuire ipsoꝝ tāq̄
in hoīez fuit. S̄ si cognouissēt: nūq̄ dñm
glorie crucifixissent. Illi i iniquitate sua tāq̄
hoīem occidē voluerūt. Apposita ē iniquitas
sup̄ iniquitatē ipsoꝝ: vt filiū dei crucifige
rēt. Quis hāc iniquitatē apposuit? Ille q̄ di
xit: Forte reuerebūt filiū meū: ipm̄ mittaz.
Solebāt. n. occidē missos ad se seruos: ex
actores locatiōis atq̄ mercedis. Misit ip
sū filiū: vt r̄ipm̄ occiderēt: Apposuit iniqui
tātē sup̄ iniquitatē ipsoꝝ. Et h̄ de⁹ seuiendo fe
cit: an potius iuste retribuēdo: Fiat em̄ ill
iniquit̄ in retributionē: et in scandalū. Adertū
erāt sic excecari vt filiū dei nō agnoscerēt.
Et h̄ fecit de⁹: apponēs iniquitatē sup̄ ini
quitatē ipsoꝝ: nō vulnerādo: sed nō sanā
do. Quō em̄ auges febrē: auges morbuꝝ:
nō morbuū adhibēdo: sed nō succurrēdo.
Sic q̄ tales fuerūt vt curari nō mererent:

Alia lra.
f. nō habet.

Alia lra.
f. eodē.

Alia lra.
† iusticia tuā.

In ipsa malicia quodamō p̄fecerunt: sicut dictū est: **Malī autē et facinorosi: p̄ficiūt in peius.** Et appōsita est iniquitas sup̄ iniquitāte ipsorū. **Et nō intrēt in tua iusticia.** Hoc planū ē. **Deleant de libro viuentiū:** Aliquē enī illic scripti erant: **Frates nō sic accipere debemus: q̄ quēq̄ de scribat i libro vite: et deleat illū.** Si hō dixit: **Quod scripsi scripti: de titulo vbi scriptū erat: Rex iudeorū: deus quēq̄ scribit et delet: p̄sciū est: p̄destināuit oēs ante p̄stitutionē mundi regnāturos cū filio suo in vita eterna.** Hos q̄s p̄scripsit: ipsos cōtinet liber vite. **Beniq̄ in apocalypsi quid ait sp̄s dei: cū de p̄suris ab anichristo futuris loqueret eadē scriptura: Cōsentiet illi inq̄t oēs: qui nō sūt scripti in libro vite.** **Proinde sine dubitatione nō erūt p̄sensu nī q̄ scripti sūt.** Isti ḡ quō inde delent: vbi nūq̄ scripti sūt: **Hoc dictū est fm̄ spem ipsorū: q̄ ipsi se scriptos putabāt.** Quid ē de leant de libro vite: et ipsi p̄stet nō illos ibi esse: **Ex hac locutiōe dictū est in alio psalmo: Cadēt a latere tuo mille: et dena milia a dexteris tuis: id ē multi scādalizabunt: et ex eo numero q̄ se sperabāt sessuros tecū: et ex eo numero q̄ se sperabant staturōs ad dexterā tuā sepāt ab hedis sinistris: nō q̄ cū ibi steterit aliq̄s: postea cadet: aut federt cū illo q̄sq̄: abijciēt: sed q̄ multi casuri erāt i scādaliū: q̄ iā ibi se esse putabāt: id ē multi q̄ se spabāt sessuros tecū: multi q̄ se spauerāt staturōs ad dexteram: ipsi casuri sūt.** Sic ḡ et hic illi q̄ se sperabāt tanq̄ merito iusticie sue in libro septos dei: quib⁹ dicit: **Scrutamī scripturas: in quib⁹ putatis vos vitā eternā habere.** Cū p̄ducta fuerit damnatio eorū etiā ad cognitionē eorū: delebūtur de libro viuentiū: id ē nō ibi se esse cognoscēt. **Itā versus q̄ sequit̄ exponit qd̄ dictū est. Et cū iustis nō scribant.** **Vixit ḡ deleant fm̄ spem eorū: Scdm̄ autē eq̄tate tuā qd̄ dico: Nō scribant.** **Paup̄ et dolēs ego sū: Quare h̄: An vt aḡscerem⁹ qd̄ p̄ amaritudine ai maledicat paup̄ iste: Multa. n. dixit q̄ illi eueniāt: et q̄si ei dicem⁹: vt qd̄ talia: Poli t̄m̄: r̄idet paup̄ et dolēs ego sū.** **Perduret me ad egestatē: ad istū dolorē deposueit: iō ista dico.** **Nō ē t̄m̄ stomachatio maledicētis: s̄ p̄dicatio p̄phetātis.** **Itā d̄ paup̄tate sua et dolore suo quedā q̄ posteri⁹ dicit cōmēdatur⁹ est nob̄: vt discam⁹ esse paupes et dolētes.** **Iti enī paupes qm̄ iporū ē regnū celorū: et b̄i qui**

lugēt: qm̄ ipi p̄solabūt. **Hoc ḡ ipse p̄us iā nob̄ ondit: et iō paup̄ et dolēs ego sū.** **Lotū corp⁹ ei⁹ h̄ dicit.** **Corpus christi in hac terra paup̄ ē et dolēs: s̄ sint diuites christiani: p̄orsus si xp̄iāi sūt: paupes sūt i cōpatione diuitiarū celestiuū q̄s sperāt: oē aurū suū in harenā deputāt.** **Paup̄ et dolēs ego sū.** **Et sal⁹ vult⁹ tui de⁹ suscepit me.** **Itā qd̄ deser⁹ est paup̄ iste: qm̄ tu dignaris pannosū paup̄em applicare ad mēfaz tuā: Porro autē paup̄erē istū salus vult⁹ dei suscepit: in vultu suo abscondit eius egestatē.** **De illo q̄ppe dictū ē: Abscondes eos in abscondito vult⁹ tui.** **In illo autē vultu q̄ sint diuitie vult⁹ nosse: Diuitie iste h̄ tibi p̄stāt vt qd̄ vis: qm̄ vis p̄ndear: ille vō vt nūq̄ esurias.** **Paup̄ et dolēs ego sū: et sal⁹ vult⁹ tui de⁹ suscepit me.** **Ad quā rē: Ut iā non sim paup̄: n̄ sim dolēs.** **Laudabo nomē dei cū cātico: magnificabo eū i laude.** **Itā dictū ē: paup̄ iste laudat nomē dei cū cātico: magnificat eū in laude.** **Quā aunderet cātare: nisi recreat⁹ eēt a fame: Laudabo nomē dei cū cātico: magnificabo eū in laude.** **Magne diuitie q̄s gemmas laudes dei d̄ thesauro interiore ptulit.** **Mag nificabo eū in laude: he sunt diuitie mee: dñs dedit: dñs abstulit.** **Ergo miser remāsit: Absit.** **Unde diuitias: Sic dñs placuit ita factū ē: sit nomē dñi b̄ndictū.** **Laudabo nomē dei cū cātico: magnificabo eū in laude.** **Et placebit deo: Hoc qd̄ cū laudo.** **Placebit Sup̄ vitulū nouellū cornua p̄ducētē et vngulas.** **Grati⁹ illi erit sacrificiū laudis: q̄ sacrificiū vituli.** **Sacrificiū laudis honorificabit me: et ibi via est quā onidā illi salutare dei.** **Immolat deo sacrificiū laudis: et f̄dde altissimovota tua.** **Ergo laudabo deū: et plus ei placebit q̄ vitul⁹ nouell⁹: cornua p̄ducēs et vngulas.** **Ampli⁹ ḡ placebit deo laus ei⁹ extens de ore meo: q̄ magna victima adducta ad arā ipius.** **An aliqd̄ de cornib⁹ et vngul⁹ vituli hui⁹ dicēdū ē: Qui b̄n̄ instruct⁹ est: et laude dei opulēt⁹: et cornua debet h̄re q̄b⁹ aduersariū vētilet: et vngulas quib⁹ terraz excitet.** **Mosus enī h̄ facere vitulos pubescētes: et in taurinā audaciaz grādascētes.** **Itā iō nouellus ē p̄pter viā nouā.** **Aliq̄s ḡ heretic⁹ forte cōtradicit: cornibus ventiletur: alius non cōtradicit: sed tamē terrenū abiecte sapit: vngul⁹ excitet.** **Ergo sup̄ hūc vitulū tibi placebit laudatio mea: Itā illā post paup̄tate et dolorez in eterna socie-**

Alia lra.
† salus tua.

Alia lra.
† et.

Alia lra. f paupes.

Alia lra. f deū.

Alia lra. f vincros. f despectit.

Alia lra. f reptilia.

Alia lra. f possidebit. f habitabit.

tate angeloz: vbi nec aduersari^o erit in cer-
 tamine vētilandus: nec piger de terra exci-
 tādus. **V**ideāt inopes z letētur:
 Credāt z spe gaudeāt: magis inopes sint:
 vt saturari mereant: ne cum supbie sagnā
 ructant: neget eis panis quo salubiter vi-
 uant. **Q**uerite dñm inopes: esurite z sitite.
 ipse est em panis q̄ de celo descēdit. **Q**ue-
 rite dñm z viuet aīa vestra. **Q**ueri-
 tis panē vt viuat caro v̄sa: dñm querite et
 viuat aīa v̄ra. **Q**m exaudiuit pau-
 peres dñs: Exaudiuit paupes: nec ex-
 audiret paupes nisi paupes. **Q**uis exaudi-
 rit: Paup esto: dolor de te clamet: nō fasti-
 diū. **Q**m exaudiuit paupes dñs. **E**t cō-
 peditos suos nō spreuit. **O**ffensos
 a seruis fecit eos cōpeditos: sed clamātes
 de cōpedib⁹ nō ptēpsit. **Q**ue sūt iste cōpe-
 des: **M**ortalitas: corruptibilitas carnis:
 cōpedes sūt quib⁹ ligati sum⁹. **E**t vult⁹ no-
 sce istarū cōpedū grauitatē. **I**nde d̄r cor-
 pus qd̄ corrupit̄ aggrauat aīam. **Q**m ho-
 mines in seculo eē diuites volūt: istis cōpe-
 dibus pānos querūt: s̄ sufficiāt pāni cōpe-
 dū. **I**n q̄re: quātū depellēde necessitatis
 est. **L**ū aut̄ supflua q̄r: cōpedes tuas one-
 rare desideras. **I**n tali q̄ custodia vel sole
 cōpedes remaneant: sufficiat diei malicia
 sua. **B**e ista malicia clamam⁹ ad deū: qm̄
 exaudiuit paupes dñs: z cōpeditos suos
 nō spreuit. **L**audēt illi celi z terraz:
 mare z oīa reptilia in eis. **V**ere diui-
 tiehui⁹ paupis iste sunt: p̄siderare creatu-
 ram: z laudare creatorē. **L**audēt illū celi z
 terra: mare: z oīa reptilia in eis. **E**t creatura
 ista sola laudat deum: qm̄ p̄siderata ea lau-
 dat deus. **A**udi z aliud. **Q**m de⁹ sal-
 uā faciet syon: **R**eparat ecclesiā suā: gē-
 tes fideles incorporat vnigenito suo: non
 fraudat credētes in se p̄mio repromissiois
 sue. **Q**m deus saluā faciet syon. **E**t edifi-
 cabunt ciuitates iude. **I**pse sunt ec-
 clesie: nēo dicat: qm̄ erit istud vt edificēt ci-
 uitates iude. **S**i velis agnosce structurā
 z eē lapis viu⁹: vt itres in eā. **E**t nūc ciuita-
 tes Iude edificant. **J**uda em̄ p̄fessio inter-
 ptat. **B**e p̄fessione hūilitat̄ edificant ciui-
 tates Iude: vt foris ab eis supbi remane-
 ant: q̄ p̄fiteri erubescāt. **Q**uō de⁹ saluā fa-
 ciet syō. **Q**uā syō: **A**udi in seq̄ntib⁹. **E**t
 semen suoz ei⁹ obtinebūt eā: z q̄
 diligūt nomē ei⁹ i habitabit i ea.
Psalm⁹ finit⁹ est: sed paululū istos duos
 vsus nō relinq̄mus. **A**dmonet em̄ nos ali

qd̄: nē desperādo in illā structurā nō intre-
 mus. **S**emē inquit seruoz eius obtinebūt
 eā: **I**ā q̄ semē seruoz eius q̄ sūt: **F**orte di-
 cis: iudei nati de Abraā. **N**os aut̄ q̄ nō su-
 mus nati de Abraā quō habebim⁹ istā ci-
 uitatē: **S**z nō sūt semē Abrae illi iudei: q̄
 b⁹ dictū ē: **S**i filij Abrae est̄ facta Abrae
 facite. **S**emē q̄ seruoz ei⁹: imitatores fidei
 seruoz ei⁹ obtinebūt eā. **B**eniq̄ vltimus
 vsus supioz exponit. **Q**uasi em̄ turbat⁹
 ne putares forte h̄ de iudeis dici: z semen
 suoz ei⁹ obtinebūt eā dicēs: **N**os semē gē-
 tiū sum⁹ q̄ idola coluerūt: z demonib⁹ sui-
 erunt: quid q̄ nobis in hac ciuitate sperā-
 dū ē: statū subiecit vt p̄sumas z speres: **E**t
 q̄ diligūt nomē ei⁹ inhabitabūt in ea. **H**oc
 est em̄ semē seruoz ei⁹ q̄ diligūt nomē ei⁹.
Quia em̄ serui ei⁹ dilexerūt nomē ei⁹: q̄cū-
 q̄ nō diligūt nomē ei⁹: nō se dicant semen
 seruoz eius: z qui diligūt nomē eius nō se
 negēt semen seruoz eius.
Explicit Trac. de ps. LXVIII. **I**ncipit
 Trac. de ps. LXIX. **P**refatio.
Gras grano tritici: qz mori voluit
 z multiplicari: gr̄as vnico filio dei
 dño z saluatori nro Iesu chusto:
 q̄ mortē nram subire nō dedignat⁹ est: vt
 nos vita sua dignos facēt. **E**cce qz singlar⁹
 erat donec trāfret: sic dixit i psalmo: **S**in-
 gularis sū ego donec trāfēā. **Q**uia sic erat
 singlar⁹ granū: vt in se h̄ret magnā multi-
 tudinis secūditatē: in q̄ntis ḡntis passionē
 ei⁹ imitatib⁹ exultam⁹: qm̄ natalicia marty-
 rū celebram⁹. **M**ulta q̄ mēbra ei⁹ sub vno
 capite ip̄o saluatore nro caritatē z pacē vin-
 culo colligata: sicut nosse dignam⁹: qm̄ se-
 pissime audist⁹ vn⁹ hō sūt: z ip̄oz vni⁹ hōis
 vox i psalmis plerūq̄ audīt: z sic clamat
 vn⁹ tāq̄ oēs: qz oēs in vno vn⁹ sūt. **A**udia-
 mus q̄ qm̄ laborauerūt martyres: z inf̄ ma-
 gnas tēpestates odioz i h̄ sc̄lo piclitate s̄:
 nō tā corpore: qd̄ q̄nq̄ posituri erāt: sed ip-
 sa fide: ne deficiētes z forte acerbis p̄secu-
 tionū cedētes dolorib⁹: vel amori vite hu-
 ius amitterēt qd̄ p̄miserat de⁹: q̄ nō solū v̄-
 bo: sed etiā exēplo abstulerat oēm timores
 verbo dicēs: **N**oilite timere eos q̄ corp⁹ oc-
 cidūt: aīam aut̄ nō p̄nt occidere: exēplo fa-
 ciēs qd̄ verbo p̄cepit: vt nec eoz verberā-
 tiū manus vellet deuitare: nec alapas p̄cu-
 tentiū: nec saluas cōspuentiū: nec coro-
 nā de spinis imponentiū: nec crucē inter-
 ficientiū: nihil horū vitare voluit cum ni-
 hil opus erat p̄pter eos quibus hoc opus